

structuur als de hoofdmassa en zijn alle omgeven door een duidelijke beenschors; de hen scheidende spleet is overal even wijd, recht en door scherpe randen begrensd; bij de breuk zijn de naar elkaar gekeerde beengrenzen onregelmatig gekarteld, bestaan uit sponsig-been en de breuklijn is meestal niet scherp rechtlijnig.

c. Tenslotte is de aangeboren afwijking meestal dubbelzijdig.

TH. SCHEFFELAAR KLOTS.

Biologie van het longweefsel. — De laatste jaren zijn door vele schrijvers, o.a. OELLER, DOMAGK, EPPINGER, PFEIFFER, FOOT, ASCHOFF en WENT mededeelingen gedaan omtrent de verschillende eigenschappen der longepitheliën en der endotheliën der longhaartvaten. Het vastleggen van verschillende stoffen, reacties bij anaphylaxie, afscheiding van verbruikte stoffen kwamen hierbij in aanmerking, evenals het phagocyteeren van langs de bronchi ingebrachte stoffen. SEEMANN (ZIEGLER'S *Beiträge*, Band 74, H. 2—3) ging de reacties na, welke in de long tot stand komen na het toedienen van trypaanblauw en van ferrum oxydatum saccharatum langs verschillende weg, in de ader, onder de huid, in de buikholte of in de borstholte. De uitslag wisselt naar gelang van den toestand der colloïdale stof (groeve of fijne dispersie) en den weg, waarlangs de stof wordt binnengebracht. Het is mogelijk in de long twee celsoorten vitaal te kleuren, de histiocyten en de epitheliën der longblaasjes. De eerstgenoemde nemen grove korrels op, de laatstgenoemde fijne. Slechts een deel der longblaasjese epitheliën laat zich kleuren; deze cellen welke phagocyteeren noemt SEEMANN prikkelvormen; het meerendeel echter is rustend. De prikkelvormen nemen het ferrum oxydatum saccharatum ook na inbrengen in de luchtpijp na enkele minuten op, bij inspuiting in de aderen werd dit niet waargenomen. Haemoglobine wordt niet opgenomen. SEEMANN staat zeer skeptisch tegenover de endotheelreacties en kent het epitheel een veel grooter reactievermogen toe.

J. P. L. HULST.

Het spinragstolsel bij niet-tuberculeuse vormen van hersenvliesontsteking. — Tot nog toe werd het bestaan van een spinragstolsel in het cerebrospinale vocht vrijwel kenmerkend geacht voor tuberculeuse hersenvliesontsteking. POSS (*Archiv für Kinderheilk.* Bd. 77, 1925, bldz. 23) beschrijft echter eenige gevallen van nekkramp, waarbij ook in het cerebrospinale vocht een spinragstolsel ontstond, welk stolsel evenwel duidelijk in samenstelling afweek van het fibrine-net bij de tuberculeuse hersenvliesontsteking. In de eerste plaats bleek het stolsel reeds na ongeveer twee uur aanwezig te zijn (bij den tuberculeusen vorm verschijnt het eerst na veel langeren tijd) en voorts was het netwerk veel dikker, grover en harder, daar, door de grootere hoeveelheid, de cellen in het vocht zich gemakkelijk aan de fibrine-draadjes konden hechten. Bij de tuberculeuse hersenvliesontsteking draagt het stolsel meer het karakter van een fijnen sluier. Het typische spinragstolsel komt, volgens schrijver, bij nekkramp meer voor dan men denkt, zij het dan ook in eenigszins gewijzigden vorm.

H. L. WIJMER-VAN BEUSICHEM.